

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.46/2024/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi augusztus hó 30. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.40/2023/31. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. évi január hó 18. napján kelt 3.B.40/2023/31. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette miatt 14 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége kizárt. A kiszabott szabadságvesztés-büntetésbe beszámítani rendelte a 2022. évi március hó 1. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentésért, a védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta.

II.

[4]

- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezen túlmenően – a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [6] Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, miután az hiánytalan és kellően felderített, de nem tartalmaz a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes ténymegállapítást vagy helytelen ténybeli következtetést sem.
- [7] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, melynek során hatályon kívül helyezéshez vezető, az érdemi felülbírálatot akadályozó eljárási szabálysértést nem vétett. Kiemelt figyelmet fordított az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatok összegyűjtésére és feltárására, melyek értékeléséről, az egyes bizonyítékok tartalmi hitelességéről meggyőző érveléssel adott számot.
- [8] Sajátossága volt az ügynek, hogy a sértett életének kioltására kívülálló személyek számára nem észlelhető módon és körülmények között kerül sor, valamint a sértett halálának beállta és a vádlott által elrejtett holttest megtalálása között mintegy két hónap telt el, mely időtartam alatt a holttesten végbemenő természetszerű változások befolyásolták annak vizsgálhatóságát. Ilyen tényezők mellett döntő jelentősége volt a vádlott vallomásának, a sértetthez fűződő kapcsolatáról és a holttest elrejtését követően általa tanúsított magatartásról nyilatkozni tudó tanúk előadásának, a korábbi zárvatársként ismereteit a hatósággal önként megosztó hallomás tanú beszámolójának, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleményeknek. Az elsőfokú bíróságnak e bizonyítékokat kellett egybevetnie és ennek eredményeképp állást foglalnia a vádlott szavahihetőségének kérdésében is.
- [9] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljeskörűen, magas színvonalon eleget tett. A bizonyítékok mikénti mérlegeléséről ítéletének indokolásában meggyőző érveléssel adott számot, mind ténymegállapításai, mind pedig a vádlotti védekezés elvetése tekintetében. Észlelte a több alkalommal kihallgatott vádlott vallomásainak ellentmondásosságát, helyesen járt el, amikor a – sértett halálának bekövetkezésére e nyilatkozatok közül egyedül magyarázatot adó – balesetszerű mozzanatról szóló eseményt az igazságügyi orvosszakértők meghallgatása útján ütköztette az objektív bizonyítékokkal, és helytállóan jutott ez alapján a vádlott védekezésének elvetéséhez. Ez irányba mutatott a cselekmény elkövetése után tanúsított, a holttest elrejtésében megnyilvánuló magatartása, valamint a műszeres vallomásellenőrzés kapcsán kelt szaktanácsadói nyilatkozat is.
- [10] Az elsőfokú bíróság tehát a rendelkezésre álló adatok egyenként és összességében történő elemzését elvégezte, az ügy elbírálása szempontjából lényeges tényeket rekonstruálta. Ténymegállapításai a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésén alapulnak, így azok – figyelemmel a Be. 591. § (1) bekezdésében írtakra – irányadóak voltak a másodfokú eljárásban is.

[11]

III.

- [12] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.
- [13] A bűncselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.
- [14] A megállapított tényállás lényege szerint az esti órákra leittasodó vádlott egy szóváltás során a szintén ittas sértettet a földre lökte, ahol többször megütötte, majd a szobájában tartott 8 cm pengehosszúságú késsel a felső testén térdelve két alkalommal a középepest meghaladó erővel a hasi területen megszurta. A sértett a szúrt sérülések következtében elhalálozott.
- [15] Az ítélezési gyakorlat több évtizede következetes abban, hogy az önhibából eredő ittas állapotba kerülő elkövető – törvényi tényállást megvalósító – cselekményét a tárgyi oldal beható vizsgálata alapján lehet elbírálni. E szempontok jelentőségét az elsőfokú bíróság felismerte, azokat az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban közzétett elvek figyelembevételével értékelte.
- [16] Ilyen körülmények között helytálló a vádlott ölési szándékára vont következtetés és törvényes a cselekménynek a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott – alapeset szerint minősülő – emberölés büntetteként történő értékelése. Következésképpen helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor arra irányuló adatok hiányában nem találta megállapíthatónak az ölési cselekmény különös kegyetlenséggel, valamint aljas indokból történő elkövetését.
- [17] Az elsőfokú bíróság az alkalmazható büntetési tételkeretet, illetve annak középértékét helytállóan határozta meg.
- [18] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket maradéktalanul feltárta és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.
- [19] A bűncselekménynek a büntetési tételkeret felső határához közeli tartamban meghatározott tizennégy év szabadságvesztéssel történő szankcionálása eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, annak lényeges enyhítésére a vádlott – a bűncselekmény nyomait eltüntetni igyekvő, a holttestet elrejtő magatartásában is megmutatkozó – nagyobb fokú társadalomra veszélyessége folytán a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [20] Ekként a büntetőjogi jogkövetkezmények enyhítésére irányuló jogorvoslati kérelem sem bizonyult megalapozottnak.
- [21] Törvényesek voltak az egyéb – a feltételes szabadságra bocsátás kizárására, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezések is.
- [22] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.
- [23] A letartóztatásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2024. augusztus 30.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.40/2023/31. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.46/2024/8. számú határozata folytán a 2024. évi augusztus hó 30. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke